

روایتی از آخرین روزهای هشتمین دوسالانه ملی مجسمه سازی

زیستن در میان مجسمه ها

شهلا مهاجری

کمتر از یک سال قبل شده با فراغ بال بیشتری می شود جزئیات آثار را تماشا کرد. در این رویداد ۹۰ اثر با ابعاد و اندازه های متنوع در بخش های مختلف تالار از جمله محوطه فضای باز و گوشه گوشه سالن و حتی در راهروهای طبقات تالار به نمایش گذاشته شده اند. جالب اینکه از همان لحظات اول ورود به فضای نمایشگاه، با اشیای عادی مواجه می شویم. انگار زندگی فردی و اجتماعی ما که توسط این عناصر احاطه شده قرار است این بار به شیوه ای جدید و متمم کز بر آن نشان داده شود. مثلا خیلی از مردم خانه های شان را با ظروف و مجسمه های سفالی تزیین می کنند

و یاد سطح شهر، از جمله میدان ها و پارک ها و آپارتمان ها می توانیم تندیس ها و اشکال فلزی و سنگی در فرم های واضح یا انتزاعی مشاهده کنیم. ولی ممکن است از کنار تمامی اینها گاهی بی تفاوت رد شویم. از این جهت در این رویداد با اینکه بسیاری از آثار به لحاظ بصری در نظر مخاطب آشنا هستند اما مخاطب با رویکرد متفاوتی در این دیدار روبرو می شود. به عنوان مثال در قابلمه، میخ و بیل، سطل و چوب، صندلی، زنجیر ماشین، بشکه نفت، سفال هایی با اشکال نامتعارف، بر گه های نئوسوسی و سایر اشیایی که در نمایشگاه حاضر

است در زندگی روزمره روستاییان، شهرنشینان و حتی عشایر به چشم می خورد اما با این تفاوت که هر کدام از آنها در بطن خود حس یا ایده های متنوعی را بیان می کنند: حس زندگی، مرگ، روزمرگی، سازندگی، ویرانی، اضطراب و غیره. به عنوان نمونه در قسمتی از سالن، سینک آشپزخانه ای قرار گرفته که از بر خورد آب بر سطح در فلزی که داخل آن است صدای ممتد به گوش می رساند. این صدا هر روز برای افراد خانواده بارها تکرار می شود و شاید پدیده ای غیر جذاب به نظر بیاید، اما در این نمایشگاه، این تکرار به گونه ای دیگر است. تلنگری ست که یادآور

پویایی و تداوم زندگی می تواند باشد. حتی شنیدن این صدا هم لذت بخش است. نوعی موسیقی اصیل و طبیعی که فقط از برخورد آب به یک شی فلزی تولید می شود. همچنین تعدادی دیگر از آثار با دستکاری در ظاهر همان اشیای آشنا در قالب محتوا به نمایش درآمده اند. مانند چیدمان تعداد زیادی دستکش کار گران نفث که مخاطب را به دانستن سرنوشت صاحبان کتچاومی کند. آنجا که هجوم غیبت کارگران کاملا احساس شده و حس نیستی و مرگ، تلاش و مشقت و ... به بیننده این چیدمان منتقل می شود. در بخشی دیگر حضور دو بشکه نفت با ظاهری قابل تامل، یکی از آنها همراه با زین اسب و دیگری با زین نیمه باز که در بدنه بشکه به چشم می خورد. نمایش یکی از سرمایه های ملی در قالب بشکه های که القای نفت یا مشتقات آن است بدین شکل و شمایل حاکی از نگاه متفکرانه و حتی منتقدانه خلق آن است و به مخاطب این امکان را می دهد که خوانش های گوناگون از این مجموعه داشته باشد. چیدمان ابزار کشاورزی و مکانیکی از نوع برقی و دستی آن ها، به خط شدن ظروف سفالی با نقوش هدفمند، اتصال قطعات چوبی مستطیلی که در نگاه اول یادآور فرش قرمز برنامه های هنری یا فرش دربارهای سلطنتی است می تواند بیننده را به تفکر وادارد و خود را در روند تولید آن ها دخیل بداند.

در گوشه ای دیگر از نمایشگاه، حضور تابلوهای ویتراژی با نقوش شاهنامه ای و پویایی و تداوم زندگی می تواند باشد. حتی شنیدن این صدا هم لذت بخش است. نوعی موسیقی اصیل و طبیعی که فقط از برخورد آب به یک شی فلزی تولید می شود. همچنین تعدادی دیگر از آثار با دستکاری در ظاهر همان اشیای آشنا در قالب محتوا به نمایش درآمده اند. مانند چیدمان تعداد زیادی دستکش کار گران نفث که مخاطب را به دانستن سرنوشت صاحبان کتچاومی کند. آنجا که هجوم غیبت کارگران کاملا احساس شده و حس نیستی و مرگ، تلاش و مشقت و ... به بیننده این چیدمان منتقل می شود. در بخشی دیگر حضور دو بشکه نفت با ظاهری قابل تامل، یکی از آنها همراه با زین اسب و دیگری با زین نیمه باز که در بدنه بشکه به چشم می خورد. نمایش یکی از سرمایه های ملی در قالب بشکه های که القای نفت یا مشتقات آن است بدین شکل و شمایل حاکی از نگاه متفکرانه و حتی منتقدانه خلق آن است و به مخاطب این امکان را می دهد که خوانش های گوناگون از این مجموعه داشته باشد. چیدمان ابزار کشاورزی و مکانیکی از نوع برقی و دستی آن ها، به خط شدن ظروف سفالی با نقوش هدفمند، اتصال قطعات چوبی مستطیلی که در نگاه اول یادآور فرش قرمز برنامه های هنری یا فرش دربارهای سلطنتی است می تواند بیننده را به تفکر وادارد و خود را در روند تولید آن ها دخیل بداند.

به نظر می رسد فارغ از تعاریف مختلف از هنر مجسمه سازی، تماشای آثار هشتمین دوسالانه مجسمه سازی تأثیر عمیقی بر مخاطب دارد که مهترین آن ها از نگاه من، ایجاد رابطه معنادار بین هنرمند و خلق او با تماشاگر آن است

و روایت گونه، الیاف های تنیده به هم و معلق، فلزاتی با اشکال زمخت، بال هواپیما، برگ های خشک شده داخل قاب های شیشه ای، حضور تنه درخت و ... در هم آمیختن انسان با طبیعت و صنعت را نشان می دهد. انسانی که خود خالق ابزارها و تجهیزات رفاهی است از طرفی مخلوق طبیعت و جزئی از جهان هستی به شمار می آید. به نظر می رسد فارغ از تعاریف مختلف از هنر مجسمه سازی، تماشای آثار هشتمین دوسالانه مجسمه سازی، تأثیر عمیقی بر مخاطب دارد که مهترین آن ها از نگاه من، ایجاد رابطه معنادار بین هنرمند و خلق او با تماشاگر آن است. بیننده خود را جدا از آثار احساس نمی کند و زیستش را در پیوند با عناصر موجود در هر اثر می یابد. بهتر است بگوییم در بیشتر آثار، موازنه دو طرفه ای بین مخاطب و اثر اتفاق می افتد. اگر هنوز به تماشای این دوسالانه نرفته اید پیشنهاد می کنم حالا که تا ۲۱ بهمن ماه فرصت است باز دیدش از دست ندهید.

کتاب

در نشست «ظرفیت های تبادل نشر ایران و افغانستان» مطرح شد:

صادرات میلیاردی کتاب به همسایه همزبان

کارشناسان در نشست «ظرفیت های تبادل نشر ایران و افغانستان» بر ضرورت توجه به ظرفیت های بازار نشر افغانستان و مشکلات انتقال کتاب از جمله هزینه های سنگین و همچنین توجه به تأثیر نمایشگاه های مشترک تأکید کردند. به گزارش اینیما، مدیر انتشارات سعادت افغانستان در این نشست که در حاشیه پنجمین روز نمایشگاه مجازی کتاب تهران برگزار شد، با اشاره به اشتراکات فرهنگی دو کشور در زمینه خط و زبان گفت: دانشجویان و دانش آموزان افغانستان کتاب هایی که از ایران وارد این کشور می شود را بدون کم و کاست دریافت و مطالعه می کنند.

وی افزود: بنیان های فرهنگی افغانستان در طی جنگ خانمان سوز از بین رفته است و اگر جمهوری اسلامی ایران نبود و اگر کتاب های ایرانی در افغانستان وارد نمی شد امروز در افغانستان حتی یک فرهنگی عمید نیز وجود نداشت. میلیون ها یا حتی میلیارد ها کتاب به جمهوری اسلامی ایران به افغانستان وارد کرده ایم.

نوروزی دبیر نشست نیز تبادل کتاب را به عنوان یکی از ابعاد مهم تبادل محصولات فرهنگی دانست و گفت: تبادل کتاب بین کشورهای همزبان مانند ایران و افغانستان، از اهمیت ویژه ای برخوردار است. کتاب بدون، تغییر، و روش و اصلاح و کتاب همان طور که در ایران و یا افغانستان تولید شده، به همان شکل منتشر و در بین کتابدوستان دو کشور عرضه می شود.

پرده نقره ای

سه جایزه جشنواره داکا برای سینمای ایران

سینمای ایران در مجموع موفق به کسب سه جایزه از جشنواره فیلم داکا در کشور بنگلادش شد. به گزارش ایسنا، نوزدهمین جشنواره بین المللی فیلم داکا با نمایش ۳۵ فیلم سینمایی و کوتاه از ایران، از ۲۷ تا ۵ بهمن ماه سال جاری (۱۶ تا ۲۴ ژانویه سال ۲۰۲۱) به صورت ترکیبی (فیزیکی و آنلاین) در شهر داکا پایتخت کشور بنگلادش برگزار شد و «سایه های بی خورشید» به کارگردانی مهرداد اسکویی بهترین مستند بخش فیلم های معنوی این رویداد سینمایی نام گرفت و فیلم «تریشکو» ساخته شکیبا خالقی نیز برنده جایزه بهترین فیلم کوتاه در بخش ویژه فیلمسازان زن شد.

طبق اعلام پیشین، فیلم «جنایت بی دقت» ساخته شهرام مکرری نیز جایزه بهترین فیلمنامه جشنواره داکا را به خود اختصاص داده که در بخش رقابت فیلم های آسیایی جشنواره حضور داشت. مستند «سایه های بی خورشید» به کارگردانی مهرداد اسکویی پس از اولین نمایش جهانی در جشنواره مستند آمستردام (ایدفا) و کسب جایزه بهترین کارگردانی این رویداد سینمای مستند در چندین جشنواره بین المللی دیگر نیز حضور یافته است. این مستند اثری تکان دهنده و برانگیزنده درباره محل نگهداری نوجوانان بزهکار است و روی دختران و زنانی تمرکز می کند که به سبب قتل یا معاونت در قتل یکی از مردان خانواده یا خویشاوندان سوءاستفاده گر خود به کانون اصلاح و تربیت فرستاده شده اند.

موسیقی

با صدور مجوز برای آلبوم کاوه یغمایی زنده شد:

امید به روزنه جدید در فعالیت گروه های مستقل موسیقی

بینا باری

در بحث «ممنوعیت» ها، برخی موارد وضعیت نامشخصی دارند. برخی نیز خیلی نامشخص ممنوع شده اند یا اگر ممنوع نیستند در وضعیتی نامشخص و مبهم جلو فعالیتشان گرفته شده است. اجرای موسیقی راک از این دسته است که کسی دقیقاً نمی داند چه بر سر تصمیم گیرندگان حوزه هنر و فرهنگ آمد که دیگر نتوانستند جریان مستقل از فضای پایبولا، امروز از جمله موسیقی راک و فعالان این ژانر موسیقی در صحنه باشند و یا روی صحنه نیز بروند. تا چند سال پیش امکان برگزاری کنسرت راک در تهران وجود داشت. گروه های زیادی در جشنواره دوره سه ام موسیقی فجر نیز شرکت کردند و تادو سه سالگی که امکان برگزاری اجرا در سالن هایی نظیر ایوان شمس، برج آزادی و ... داشتند

همواره شب های پر استقبالی را شاهد بودند. اما به یکباره تصمیمات عوض شد. آن گونه که مدیر دفتر موسیقی وقت ارشاد در آذر ۹۷ مجبور شد کلیه کنسرت های رویداد موسیقی و آزادی را بعد از برگزاری موفق یک شب اجرا لغو کند. و از آن روز تاکنون دیگر به اجرای صحنه ای این ژانر مجوزی داده نشده است و بر خورد دفتر موسیقی نیز با این ژانر حاکی از این است که گویی این ژانر در دایره کاری آن ها قابل کنسرت گذاری نبوده و نیست. آن ها روزگار سال های ۹۵ تا ۹۷ را فراموش کرده اند که همین موسیقی که امروز وضعیت مشخصی ندارد آن روزها قابل اجرا و پذیرفته شده بود. اغلب گروه های راک که حامیان انتخاب مجدد حسن روحانی برای ریاست جمهوری بودند یکی دو سالی هم به راحتی برنامه های شان را اجرا می کردند اما به یکباره در مسائلی که هرگز مشخص نشد چه بود و چرا، رویداد و فعالیت صحنه ای آن ها ممنوع شد. بعد از اجرای شب اول کنسرت های فستیوال موسیقی و آزادی بود که به یکباره

همه اجراها که از قرار ۱۸ آذر شروع شده و تا ۲۵ دی ماه سال ۹۷ می بایست به طول بینجامد لغو شدند و تاکنون کسی از دفتر موسیقی وزارت ارشاد خبر خوشایندی درباره بازنگری این ژانر شنیده است. ناگهان دیروز اعلام شد که کاوه یغمایی که بیشتر آثار او در ژانر راک و یا پاپ راک اجرا می شود مجوز نشر گرفته است و این خبر خوشایند در دل گروه هایی که دو سال و اندی از عدم اجراهایشان می گذرد هر چند که خوش بینانه و دور از عمل می نماید، روزهای گشوده و آن ها را به آینده امیدوار کرده است. در این بین هستند گروه هایی که در این دو سال به علت عدم فعالیت صحنه ای از هم پاشیده اند و یا مشکلات معیشتی آن ها را به کارهای دیگر واداشت اما چنانچه دفتر موسیقی وزارت ارشاد حمایتی هر چند اندک به عمل آورد، گروه های زیادی از مشکلات فعالان این گونه موسیقی گشوده خواهد شد.

در سفر مونسان به استان انجام شد:

افتتاح ۱۲ طرح گردشگری در یزد، اردکان و مهریز

اصغر مونسان، در این سفر دوروز، بافت جهانی شهر تاریخی یزد بخش های مختلف این بافت مانند خانه تاریخی لاری ها، دفتر پلیس توریسم، اقامتگاه الما و اقامتگاه عقیق و سایر بخش های این عرصه ی تاریخی دیدن کرد و در جریان این بازدیدها لوح شهر مقصد گردشگری نیز به شهردار یزد تقدیم شد.

همچنین مونسان و هیأت همراه از نمایشگاه خودر و های تاریخی - کلاسیک و سافاری که از سوی حوزه اتومبیلرانی کانون جهانگردی و اتومبیلرانی با هدف ارائه توانمندی و ظرفیت های حوزه اتومبیلرانی استان برگزار شده است، بازدید کردند. در این بازدید، نشان حوزه اتومبیلرانی کانون جهانگردی و اتومبیلرانی استان یزد رونمایی و نخستین لوگوها توسط مونسان بر خودرها، نصب و چسباندند. در این سفر دوروز، ابر طرح میراث فرهنگی یزد به ثمر نشست و پایاب قنات جهانی زارچ در شهر جهانی یزد با حضور وزیر میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری افتتاح شد.

وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی در روزهای شنبه و یکشنبه، طی سفر به استان یزد ۱۲ طرح گردشگری - آموزشی را در شهرهای یزد، اردکان و مهریز افتتاح کرد.

این طرح ها شامل مجتمع گردشگری، اقامتگاه سنتی، مرکز آموزش و سفره خانه است که با سرمایه گذاری بیش از ۲ میلیارد و ۴۰۰ میلیون تومان به بهره برداری رسید. با افتتاح این طرح های گردشگری برای بیش از ۶۳۰ نفر اشتغال زایی شده است. علی

حل مساله عدم اجرای صحنه ای گروه های موسیقی بر عهده دفتر موسیقی است تا شرایط فعالیت همه موزیسین ها را فراهم آورد و مشکلاتشان را با سایر نهادها برطرف کند؛ چرا که این موزیسین های مستقل در دورانی که نگاه های نادرستی به آن ها بود، سال ها تحمل کردند و فشار مشکلات از عدم برداشت صحیح را به جان خریدند تساراه را برای پذیرفته شدن ژانر آن ها در نهاد های فرهنگی و ممیزی و حتی در میان مردم هموار شود و حالا نوبت آن است که سوء تفاهات به کمک مدیران فرهنگی از سر راه آنان برداشته شود.